

ERIK GUSTAF GEIJER

1783–1847

Utvalda sånger I

för röst och piano

Selected Songs I
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1927–1951/Edition nos 1927–1951
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-562-5

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

INNEHÅLL.

Häft. I.

Söderländskan i Norden	Sid 4
Bilden	~ 9
Reseda	~ 10
Gräl och allt väl	~ 11
Den slumrande lilla flickan	~ 12
Vallflickans aftonvisa	~ 14
Gondolieren	~ 15
Mod och försakelse	~ 16
Skärsliparegossen	~ 18
Höstsädet	~ 22
Ur dansen	~ 23
Min hustrus visa	~ 25
Första aftonen i det nya hemmet	~ 26
På Nyårsdagen	~ 27
Den lilla kolargossen	~ 28
Riddar Toggenborg	~ 29
På vattnet	~ 30
Natthimlen	~ 32
Tal och tystnad	~ 34
Aftonklockan	~ 36
Flicktankar	~ 37
Hvad jag älskar	~ 40
Den enfaldiga visan	~ 42
Den nalkande stormen	~ 44
Blomplockerskan	~ 46

Söderländskan i Norden.

E. G. Geijer.

Alla Polacca.

SÅNG.

PIANO.

Stun - - dom äf - ven

va - ken dröm - mer jag un - der Nor - dens dunk - la vin - ter -

dag. Ö - - gat kän - ner sig från lju - set stängdt, men jag

tän - ker hvad jag for - dom tänkt. Storm från fjäl - len,

p

cresc.

f

16

Nor - - dens vä - stanfläkt, låt min läng-tan på din vin-ge

20

i - la, låt min läng - tan på din vin - ge i - -

24

la till de nej - der,där i lju-setsdräkt

29

vår och kär-lek hvi - la, vår och kär-lek hvi - la.

33

Låt min läng - tan på din vin-ge i - la, på — din vin - ge

6
38

i - la till de nej-der, där i lju - sets dräkt vår och kär - lek

p *cresc.*

Detailed description: This system contains measures 38 to 41. The vocal line starts with a half note 'i' followed by eighth notes 'la till de nej-der, där i lju - sets dräkt'. There is a fermata over the word 'dräkt'. The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand. A piano (*p*) dynamic is marked at the start, and a crescendo (*cresc.*) begins in measure 40.

42

hvi - - - la. Stun - dom äf - ven va - kendrömmen

p

Detailed description: This system contains measures 42 to 46. The vocal line has a long note for 'hvi - - - la.' followed by eighth notes 'Stun - dom äf - ven va - kendrömmen'. The piano accompaniment continues with eighth-note patterns. A piano (*p*) dynamic is marked in measure 44.

47

jag un - der Nordens dunk - la vin - ter - dag. Ö - gat kän - ner

Detailed description: This system contains measures 47 to 51. The vocal line starts with a half note 'jag' followed by eighth notes 'un - der Nordens dunk - la vin - ter - dag.' and a half note 'Ö - gat kän - ner'. The piano accompaniment features a consistent eighth-note accompaniment.

52

sig från lju - set stängdt, men jag tän - ker hvad jag for - dom tänkt.

Detailed description: This system contains measures 52 to 55. The vocal line starts with a half note 'sig' followed by eighth notes 'från lju - set stängdt,' and eighth notes 'men jag tän - ker hvad jag for - dom tänkt.' The piano accompaniment continues with eighth-note patterns.

56

Storm från fjäl-len, Nor - - dens vä-stan-fläkt.

cresc.

60

låt min lång-tan på din vin-ge i - la till det land, där vår och

65

kär - lek hvi - la. Min - ne! Min - ne! För mig dit till -

p dolce

70

ba - ka! Min - ne! Min - ne! För mig dit till - ba - ka,

cresc.

lär, o, lär mig att för - sa - - - ka. Min - ne!

Min - ne! För mig dit till - ba - ka, lär, o, lär mig att för -

sa - - - ka, att för - sa - - -

- - - ka, att för - sa - - -

- - - ka.

Bilden.

Cavatina.

SÅNG. Tju - san - de bild ur de for - na dar, dröj, ack dröj än i hjär - tat

PIANO. *p* *cresc.* *f* *p*

8 kvar. Stun - dens nö - jen an - dra fritt må pri - sa, el - ler hop - pets

14 glans; så - dan är ej min vi - sa. Tju - san - de bild ur de for - na - dar,

21 dröj, ack dröj - än i hjär - tat kvar! Dröj, ack dröj - än i - hjär - tat kvar!

Reseda.

Andante con moto.

SÅNG.

PIANO.

1. Blom - ster i de sva - la lun - der,
2. Lef - va, ack, det är att li - da,

7

där du an - das o - be - kant, dig jag sjun - ger, dol - da
och din väl - lukt är din bön. Gläd dig, blom - ma! Gläd - je

14

un - der, främ - ling från ett bätt - re land. Dig jag sjun - ger,
spri - da bätt - re är än va - ra skön. Gläd dig, blom - ma!

21

dol - da un - der, främ - ling från ett bätt - re land.
Gläd - je spri - da bätt - re är än va - ra skön.

Gräl och allt väl.

SÅNG. *Allegretto.*

Li-tet gnabb i-bland ska-dar in-tetgrand, om man blott ä-l-skar hvar-ann;

PIANO. *p*

4

mu-len himmel ock klar-nar å-ter opp, så är na-tu-renslopp. Hjär-tat i sin bur är ett li-tet djur,

p

8

somtar stundom häf-tig fart, kär-lek och tro sme-ka det till ro, sme-ka det till ro heltsnart. När som jag tän-ker

piu vivace

cresc. f p

12

på min vän, sol-sken har hjär-tat då i-gen.

f p

Den slumrande lilla flickan.

Ord af Böttiger.

Moderato.

SÅNG.

1. Fort, fort ti - den går. Blom - ma njut din vår!
 2. Dröm, dröm! Ur dinknopp sent slå ö - gat opp!

PIANO.

mf *p*

5

Snart, snart viss - nar den, kom - mer ej i - gen.
 Tids nog vak - nar du. Sof en stund än - nu!

9

Skug - gor - na vä - xa så lån - ga, sor - ger - na blif - va så mån - ga,
 Hu - ru man äl - skar och sak - nar lä - ra du får när du vak - nar;

cresc. *p*

Blom - ma - som knop - pas, le - än - och hop - pas!
So - - len - dig glöm - mer, blom - ma - som dröm - mer!

Fort, fort ti - den går, njut din gla - da vår! So - len
Tids nog vak - nar du, sof en stund än - nu! Kla - ra

cresc.

blän - ker: strå - la glad, du un - ga ros! So - len sig
stun - der, hvar - för i - len I för - bi? Hop - pets

sän - ker; gläd - jen flyr sin kos.
lun - der, hvar - för blek - nen I?

p per - den do - si

Vallflickans aftonvisa.

Allegretto.

SÅNG.

1. Min snäl - la flock, lyss
 2. Spring ej långt fram, små
 3. I mi - na spår en

PIANO.

4

till mitt lock! Hem - åt bär det, ky - ligt är det, och vä - gen lång i
 kid och lamm! Mi - na get - ter, in - gen bedt er så ska - la kring i
 vän ock går, kvick på föt - ter, är ej tröt - ter; och bor jag än i

7

vil - lan - de skog; vi kän - na den nog.
 vil - lan - de skog. Jag hin - ner er nog.
 vil - lan - de skog, han fin - ner mig nog.

Gondolieren.

Non troppo lento con anima.

SÅNG.

Hör du vid å - ror-nas takt sången i stjärn-ljus

PIANO.

6

kväll, vet, det är kär-le-kens vakt, som sim-mar kring ditt stil-la tjäll.

p

cresc.

11

Ser du från vå - gens rand, att jag dig vin - kar än, vet, det är kär-leks

cresc.

16

hand, som vif-tar endröm till sin ljuf - va vän!

cresc.

p

pp

Mod och försakelse.

Agitato non troppo.

SÅNG.

O, föll u - ti ditt un - ga hjär - ta en

PIANO.

p

4

gni - sta af den — lå - ga blott, som gif - - ver fröjd, som

7

gif - ver smär - ta, blef snil - lets gu - - da - lån din — lott, låt

p *cresc.* *f* *p*

10

upp - åt då dess flam - ma flö - da; den mot sitt ur - sprung tar sin fart

cresc. *p* *f*

14

Majore.

Ack! Vet, den skall ditt lif för - ö - da, men vet, den är af -

p

18

him - melsk art Ack, vet, den skall ditt lif för - ö - da, men vet, den är af

cresc. *f*

22

him - melsk art.

p *cresc.* *ff*

Skärsliparegossen.

Allegretto.

SÅNG.

Godt folk, jag är en fat-tig gos-se, som

PIANO.

p

3

sli-parknif och sax; jag är skär-sli-par-gossen, som sli-par knif och sax. Finns in-tet

6

ar-be-te här? Finns in-tet ar-be-te här? Jag rin-ga lön be-gär, jag rin-ga

9

lön be-gär. Sur-ra hjul! Sur-ra hjul! Jag sjun-ger till din gång. Sur-ra

mf

The musical score is written in G major and 2/4 time. It consists of a vocal line (SÅNG.) and a piano accompaniment (PIANO.). The tempo is marked 'Allegretto'. The piano part features a rhythmic accompaniment of chords and single notes. The lyrics are in Swedish and describe a poor boy who works as a sharpener. The score is divided into three systems, with measures 3, 6, and 9 marked at the beginning of each system. The piano part includes dynamic markings 'p' and 'mf'.

12

hjul! Sur-ra hjul! Min syss - la sker med sång. Är det

cresc.

14

brådt-om, vac-kra flic - ka? I blin - ken jag får - dig är. Se ej

p *cresc.* *p*

16

på mig! Gå i-från mig! Af de blic - kar du skie - kar, mitt huf - vud går i -

cresc.

18

kring som hju-let går i ring, i ring— det gör in - gen-ting, det gör in - gen -

p

20

ting. Nu är jag får-dig. tack! Nu, nu är jag får-dig, tack! Nu jag vandrar å - ter, ack!

fz *fz* *fz*

Majore.

En gång jag har ock tjä - nat ut, då tjä - nar jag mig en

dolce

26

flic - ka till slut! En gång jag har ock tjä - nat ut, då

29

tjä - nar jag mig en flic - ka till slut, en flic - ka till slut,

fz *cresc.*

32

Minore.

till slut. Godt folk, jag är en fat - tig gos - se, som

p

35

sli-par knif och sax, jag är skär-sli-par-gos-sen, som sli-parknif och sax. Ej gos-sen

cresc. **f**

38

stan-na här får. ej stackars gos-sen stanna får, för annan dörr hangår, för an-nan

41

dörr han går. Sur-ra hjul! Sur-ra hjul! Jag sjun-ger till din gång. Sur-ra

44

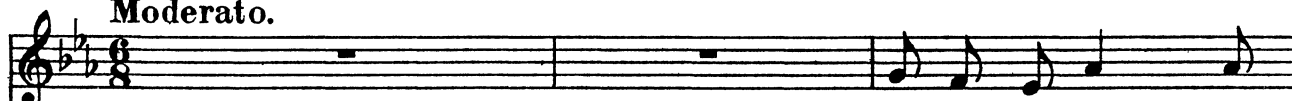
hjul! Sur-ra hjul! Min syss-la sker med sång, min syss-la sker med sång. *ad lib.* ³ *a tempo*

ad lib. **f**

Höstsädet.

Moderato.

SÅNG.

Od - la - ren strör i

PIANO.

4

mör - ka mul - len frö - ets sådd för kom - man - de skörd.

7

Där - öf - ver van - dra hö - stens sku - rar, där - öf - ver bäd - das

10

vin - terns snö. Han gör som jag: be - graf - ver sitt hopp,

han tror, som jag, på sol och vår.

cresc. *f* *ten.* *p*

Ur dansen.

Moderato.

SÅNG. I - la, gla - da ung - doms - ska - ra! Hvi - la

PIANO. *p*

6 he - ter det för mig. Njut din - dans, tills

11 å - ren sva - ra: Slut! Så he - ter det för mig.

24

17

Vak - ta dig! Ti - den den går så fort.

21

Sak - ta dig! Lif - vet det är så kort. Glans och

25

nö - jen, dans och lö - jen, smic - ker, prål och ros, det flyr

29

allt, det flyr allt, det flyr allt sin kos.

Min hustrus visa.

SÅNG. *Allegretto.*

He - la värl - den lö-per, sägs det, kring, lö-per, sägs det, kring; jor - den

PIANO. *p*

6

själf lär dan-sa med i ring, lär dan-sa med i ring. Världens barn ock ha-sta, vil-ja ic-ke ra-sta,

dimin.

11

och för-lö-pa sig för in - gen-ting. Värld, tum-la dig! Jag har min sång för mig, jag har min sång för mig.

17 *Majore.*

I - det stil - la vill jag bo, jag vill ha ro, jag vill ha ro.

dolce e legato

Första aftonen i det nya hemmet.

Andante con moto.

SÅNG.

Jag vet en häls-ning me - ra kär, än, värld, hvad du kan ge; den

5

he - ter frid, Guds frid det är, och där - om vill jag be. Kom då, o frid, dröj

10

i mitt tjäll, blif bä - sta, bä - sta gä - sten min! Ty da - gen skri - der; det blir kväll, och

15

nat - ten bry - ter in, och nat - ten bry - ter in.

På Nyårsdagen.

Sostenuto.

SÅNG.

PIANO.

En-sam i bräck - lig far - kost vå-gar seg-la - ren sig på det

7

vi - da haf... Stjärnhvalf-vet öf - ver ho - nom lå - gar,

13

ne - dan-för bru - sar hemskt hans graf. Fram-åt! Så är hans ö-des bud,

19

fram-åt! Så är hans ö-des bud, och i dju-pet bor som ut-i him - len Gud.

Den lilla kolargossen.

Ej fort, men med skyndande deklamation.

SÅNG.

I sko-gen vid mi-lan sit-ter far, mor sit-ter hem-ma och

PIANO.

6

spin-ner. Vän-ta, jag blir väl ock-så karl, får en fä-ste-mö ef-ter mitt sin-ne.

11

Det är så mörkt långt bort, långtbort i sko--gen. Det är så

17

mörkt långt, långtbort i sko--gen.

Riddar Toggenborg.

Takten och deklamationen rättas efter poesien.

SÅNG.

1. „Ku - no, tro - gen sy - ster kär - lek hel - gar jag åt dig;
2. Stum den star - ke lös sig rye - ker, ser åt lju - sets höjd;

PIANO.

6

for - dra in - gen an - nan kär - lek, ty det smär - tar mig. Lugnt vi rå - kas må som vän - ner,
häf - tigt mot sitt bröst han trycker än en gång sin fröjd, svin - gar sig på hing - sten, traf - var

12

lugnt vi skil - jas må! Tå - ren, som ditt ö - ga brän - ner, kan jag ej för - stå.“
till sitt Schweizer - hem; far med käm - par, kors och glaf - var till Je - ru - sa - lem.

På vattnet.

Andante.

SÅNG.

Bli - da böl - jor, bli - da böl - jor!

PIANO. *p*

6

Hit - tills, hit - tills gymn - sam var e - der sol - be-glän - sta

11

bän. Mil - da vin - dar, mil - da vin - dar! Tack! I fyll - den

16

lyc - ko-samt seg - len i min lef - nads båt.

22

Böl - jan bru - sar långt i - från. Stor - men lyf - ter

27

vin - gen. Ack, hal somböl - jan, snar som vin - den, lyc - kan är af män - skors da - gar.

32

Lif - vets Her - re! Gif mig ett

37

tro - get, öd - mjukt hjär - ta.

Natthimmelen.

E. G. Geijer.

Andante con moto.

SÅNG.

En - sam jag skri - der fram på min ba - na.

PIANO.

p

3

Läng - re och läng - re sträc - ker sig vä - gen. Ack, ut - i fjär - ran

p *f* *p* *cresc.*

cresc.

6

döl - jes mitt mål. Da - gen sig sän - ker, natt - lig blir rym - den.

p

9

Snart blott de e - vi - ga stjär - nor jag ser. Men jag ej kla - gar

cresc. *p*

12

fly - - en - de da - - gen. Ej mig för - fä - - rar

cresc.

14

stun - dan - de nat - ten. Ty af den kär - lek, som går ge - nom värl - den,

f *p*

17

föll ock en strim - ma in i min själ.

fz *fz* *f* *p* *pp*

Tal och tystnad.

Moderato.

SÅNG.

Sko - gen ta - lar,

4

böl - jan ta - lar, bäck - ken ta - lar all - ra bäst.

7

Ta - la djur och berg och da - lar, män - skan ta - lar

10

all - ra mest. Tig du stil - la u - ti - rin - gen.

p *cresc.*

13

Hör ej - myc - ket på! Ty det bä - sta

dim.

16

sä - ger dig in - gen. Vis är blott den, som kan tyst - na'n för - stå.

cresc. *rf*

19

Vis är blott den, som kan tyst - na'n för - stå.

p *p* *pp*

Aftonklockan.

Tillägnad författarinnan af „Hemmet“

Andante.

SÅNG.

Kloc - ka ring!

Rundt om-kring

PIANO.

mf

4

kal - la lugn till hvar - je bo.

Af-ton är.

f

p

7

Natt är när.

Ack,

men värl -

-den

f

9

ej vill ha ro.

p

pp

Flick-tankar.

Allegretto non troppo.

SÅNG.

Sit - ter jag en - sam i höst - kväll så

5

ku - len, tän - ker jag: Ack, snart blir väl bätt - re

9

tid! Världen är väl för fa - se - ligt ku - len.

14

Männ' den ej trött - nar själf, ej trött - nar själf där - vid?

Trå - kigt den van - kar. Men mi - na tan - kar,

dem rår jag om, me - nar jag, me - nar jag,

cresc.

dem rår jag om, me - nar jag, me - nar jag. Må den

p **Majore.**

fritt det ta - ga il - la, om den bryr sig om mig,

cresc.

33

lil - la; ty jag vill min tid för - spil - la med att

36

va - ra nöjd och glad. Må den fritt det ta - ga il - la, om den

40

bryr sig om mig, lil - la; ty jag vill min tid för - spil - la med att

cresc.

44

va - ra nöjd och glad.

„Hvad jag älskar.“

Moderato.

SÅNG. Grön-skan - de jord, min häls - ning tag! Blå - nan - de haf, dig

PIANO. *p*

4 älskar jag! Lif - van - de ljus i djup och höjd, him - mel - ska sol, du

cresc. *f*

8 är min fröjd. Men mer än jor - dens skön - sta krans, och mer än blå - a

p

12

böl - jansdans, och mer änsjäl - va so - lensglans älskar, älskar

16

jag: him - mel - ska lju - sets gry - en - de tröst, him - mel - ska lju - sets

20

gry - en - de tröst, i ett bäf - van - de män - sko - bröst,

24

i ett bäf - van - de män - sko - bröst.

Den enfaldiga visan.

Allegretto.

SÅNG.

Ack, vo - re jag, ack, vo - re jag, ack,

PIANO.

*p**cresc.*

6

vo - re jag mäk - tig och rik,

*f**p*

11

vil - le jag gif - - va kä - re - stan min bå - de silf - - ver och

16

guld. Men då jag ej har, men

p

22

då jag ej har hvarken gods el - ler guld,

cresc. *fp* *p*

28

kan jag blott blif - - va ho - nom för e - - vigt

33

tro-gen och huld.

pp

Den nalkande stormen.

Allegro non troppo.

SÅNG.

PIANO.

Rundt om-kring hvi-la rår. Haf-vetsbryn

5

stil-la står. Af en fläkt knappt ett spår syns på vatt-nets spe-gel. Sjö-få-gelns skri

9

äng-sligt hörs i kval-mig luft. In-tet rörs: och sol brän-ner hett på de sla-ka

12

se-gel. Men mol-net nal-kas, det stor-men bär. Upp!

16 *Majore. Più vivace.*

Möt den medmod denkraft be - gär. En rik - - tig storm och en

rik - - tig man, de pas - sa ej il - - la för hvar - - ann. En

rik - - tig storm och en rik - - tig man, de pas - sa ej il - - la

för hvar - ann!

28

Blomplockerskan.

SÅNG. *Allegretto.*

Det är så ro - ligt och så för -

PIANO. *mf* *f* *p*

4 tro - ligt, om vå - - ren i - blandblomstren gå, att min - nas,

7 öm - ma, att drömma, glöm - ma, sin o - ro i - - bland blom - mor

10 små En blick jag vet som ljuf - va - re dock är än blom - mans

The musical score is written in G major (one sharp) and common time. The tempo is marked 'Allegretto'. The piano part features a rhythmic accompaniment of eighth notes in the right hand and chords in the left hand. Dynamics include mezzo-forte (mf), forte (f), and piano (p). The vocal line is in a simple, melodic style with lyrics in Swedish.

13

färg, än lju-sets glans,än himlens blå, än vårens krans, det är hans, det är hans! Det är

ritard. ad lib. *a tempo*

16

hans, hvars tro-het jag be-gär, hvars tro-het jag be-gär, hvars tro-het

19

jag be-gär, hvars bild är mig så kär.

f *f*

22

Skall han mot mig tro-gen va-ra,

p con espress.

26

skö-na blom-ma_sva-ra, sva-ra! Jag ur di-na blad vill ryc-ka

30

gu - - da-sva - ret om min lyc - ka. Nu för - sik - tigt! Räk - nom

34

rik - tigt! Ja, nej, ja, nej. ja, nej, ja, nej, ja! Det är

accel. *poco a poco cresc.* *f* *ritard.*

38

rik-tigt! Det är så

a tempo *f* *p*

42

ro - ligt, och så för - tro - ligt, om vå - - ren i - blandblom-stren

p

45

gå, att min-nas, dröm - ma, att öm - ma, glöm - ma sin o - ro

48

i - bland blom - mör små. En blick jag vet som ljuf - va - re dockär än blommans

52

färg, än lju - sets glans, än him - lens blå, än vå - rens krans, det är hans, det är

54

hans! Det är hans, *p* hvars tro - het jag be - gär, hvars tro - het

57

jag be - gär, hvars tro - het jag be - gär, hvars bild är mig så kär.

60

f

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) är ett exempel på det man på tyska kallar *Doppelbegabung* – en person med dubbla begåvningar, verksam inom inte bara en utan två konstarter. Han är en av 1800-talets mest framstående svenska poeter, men har också en nyckelroll i framväxten av den svenska romansen och komponerade dessutom kammarmusik av hög halt. Läger man dessutom till att han blev professor i historia och riksdagsman börjar det bli dags att tala om en multipelbegåvning.

Innan han 1799 kom till Uppsala för att inleda sin akademiska bana hade han haft en danande bakgrund i Värmland: han hade växt upp på herrgården Ransäter som äldste son till brukspatronen Bengt Gustaf Geijer och Ulrika Magdalena Geijer (f. Geisler), och därefter gick han i gymnasiet i Karlstad. I Uppsala tog hans sin magistergrad 1806, han blev docent i historia 1810 och professor 1817. Samtidigt var han litterärt verksam och var en av stiftarna av Götiska förbundet.

Om Geijer blev ett namn inom den konservativa och nationalistiska ”historiska skolan” kom det så kallade ”avfallet” 1838 som en mindre sensation: han orienterade sig nu mot liberalare ståndpunkter.

Musiken var en parallell bana. Som musiklehrare på gymnasiet hade han haft organisten och tonsättaren Anders Piscator, han förmodas sedan ha tagit lektioner för *director musices* Lars Fredrik Leijel i Uppsala och studerade för Pehr Frigel. Vid sidan av poeten Per Daniel Amadeus Atterbom och Malla Silfverstolpe var Geijer det ledande namnet i Uppsalas salonger, där musiken var ett viktigt inslag.

Sångerna, sammanlagt ett 60-tal, skrevs huvudsakligen för framförande i salongerna och hade främst de egna dikterna som textunderlag. Lennart Hedwall, som skrivit en omfattande tonsättarbiografi om Geijer, menar att dikter och melodier tillkom parallellt snarare än uppstod genom att texter tonsattes. Med dessa sånger uppstod den svenska romansen. Också inom kammarmusiken var hans produktion framstående, med verk som saknade motstycke i den svenska samtiden: en pianokvartett, två pianotrior, tre stråkkvartetter (varav endast den i B-dur finns bevarad i sin helhet), fyra violinsonater och en cellosonat. Pianosonater för både 2 och 4 händer ingår även i produktionen. Erik Gustaf Geijers bredd framgår också av att han invaldes som ledamot i en rad kungliga akademier: Svenska Akademien 1824, Vitterhetsakademien 1826, Musikaliska akademien 1829 och Vetenskapsakademien 1835.

Om utgåvan

Levande Musikarvs Häggs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Lundquists förlag, Stockholm,
Abr. L. 4435.

På omslaget står: "E. G. Geijer / Sångers / vid piano / Häft I / Stockholm /
Abr. Lundquist, Musikförlag".

Tryckår: 1912.

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) exemplifies what the Germans call “*Doppelbegabung*”, a doubly gifted person who works not in one but two artforms. One of the outstanding Swedish poets of the nineteenth century, Geijer also played a pivotal role in the development of the Swedish *romance* and composed chamber music of high quality. Add to that the fact that his primary occupation was as an historian, and that he served for two terms as a member of parliament, and it is time to talk of him being “multiply gifted”.

Before arriving in Uppsala in 1799 to pursue his academic studies, Geijer’s formative years were spent in Värmland. He grew up on the Ransäter estate and forge as the eldest son of the proprietor Bengt Gustaf Geijer and his wife Ulrika Magdalena Geijer (née Geisler), and afterwards attended gymnasium in Karlstad. At Uppsala he took his Master’s degree in 1806, became *Docent* (Fellow) in History in 1810 and Professor in 1817. He was also very active on the literary scene during this period, and served as one of the trustees of the *Götiska förbundet* (the Geatish Society or Gothic League).

Geijer’s literary output at the time marked him as one of the earliest champions of Swedish romanticism. To the extent that his name was associated with the politically conservative and nationalist “historical school”, Geijer’s so-called “*avfallet*” (“exit”) of 1838, when he suddenly adopted much more liberal ideological leanings, caused something of a sensation.

He pursued his musical career in parallel. His gymnasium music teacher was the organist and composer Anders Piscator. Later Geijer probably took lessons with Uppsala University’s *director musices*, Lars Fredrik Leijel, and afterwards with Pehr Frigel. Together with the poet Per Daniel Amadeus Atterbom and Malla Silfverstolpe, Geijer became the leading light of Uppsala’s salons, in which music played an important part.

His songs, which in total number over 60, were primarily composed for performance in these salons and are mostly settings of his own poems. Lenart Hedwall, the author of Geijer’s musical-biography, suggests that it was less a case of the poet setting his own texts than one in which the poems and melodies came into being as one.

Certainly, the songs mark the beginning of the Swedish *romance* tradition. Geijer’s chamber music is similarly remarkable, representing a body of work unmatched in Sweden at the time and which includes a piano quintet, a piano quartet, two piano trios, three string quartets (of which only that in B-flat major is preserved in its entirety), four violin sonatas and a cello sonata. He also composed piano sonatas for both two and four hands. The broad range of Erik Gustaf Geijer’s career led to him becoming member of several of the country’s royal academies, including the Svenska Akademien 1824 (Royal Swedish Academy), the Vitterhetsakademien 1826 (Royal Swedish Academy of Letters), the Musikaliska akademien 1829 (Royal Swedish Academy of Music) and the Vetenskapsakademien 1835 (Royal Swedish Academy of Sciences).

© Erik Wallrup

Translation: Guy Dammann

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Lundquists förlag, Stockholm,
Abr. L. 4435.

Text on the front page: "E. G. Geijer / Sångers / vid piano / Häft I / Stockholm / Abr. Lundquist, Musikförlag".

Year of publication: 1912.

Erik Gustaf Geijer och romansen

De första sångerna

Den mångsidige historieprofessorn Erik Gustaf Geijer kallade musiken för lillfingret på sin hand, men också det hade han ”i ärlig slöjd uppöfvat” och kunde inte tänka sig ”uppgifva”.

När han 1811 skulle ansvara för Götiska förbundets tidskrift *Iduna*, måste han själv fylla det första numret och överraskade då med att bredvid Edda-översättningar leverera åtta dikter i ”götisk” anda. Till flera av dem skrev han också musik, och inte minst ”Vikingen” med dess spänstiga melodi kom att bli omätligt populär. Samma framgång hade inte ”Odalbonden”, kanske därför att dess melodi mera vetter mot den Åhlströmska vistonerna och inte lika naturligt förenar sig med diktens utsaga. Tonsättningen av ”Den siste skalden” har tyvärr bevarats endast som fragment.

Att Geijer därmed skulle framträda offentligt som tonsättare var kanske mindre förvånande, då han tidigare tagit lektioner för bland andra Pehr Frigel och under sin Englandsresa 1809–10 skrivit ett par större klaververk. Hans första sångmelodi stammar från 1805 men utgavs först som ”Det fornda hemmet” 1841. Troligen 1811 skrev han tre tonsättningar av texter ur Bengt Lidners operalibretto *Medea*, och de visar en påtaglig bredd. Medan den ännu opublicerade ”Vid wassen af den krökta ström” har ett lyriskt behag, är ”Medeas monolog” (”Det finns en evig makt ...”) ett dramatiskt arioso med recitativinslag, och den snabbt omtyckta ”O yngling, om Du hjerta har” äger en eldande marschkaraktär.

Götiska förbundets intresse för ”fornsaker” innefattade också folkvisor, och Geijer gav tillsammans med A.A. Afzelius ut samlingen *Svenska Folkvisor från Forntiden* 1814–18, där J.C.F. Hæffner svarade för sättningarna av melodierna. Geijer hade för sina kompositioner rådgjort även med denne, och Hæffner bearbetade ”Vikingen” före utgivningen och skulle också ”rätta” några ställen i en pianotrio som Geijer skrev 1816. I P.D.A. Atterboms *Poetisk kalender* 1815 publicerade Geijer den folkligt inspirerade ”Den lilla kolargossen” (musiken dock först i andra upplagan 1817) som snabbt kom att höra till hans mest uppskattade sånger. I samma publikation trycktes 1816 den milt lyriska ”Anderöst” till en dikt av Atterbom och 1817 den koncisa balladen ”Riddar Toggenburg” till en dikt av Friedrich Schiller i Atterboms översättning.

Sångerna från 1820- till 1840-tal

När Adolf Fredrik Lindblad kom till Uppsala som student 1823, fick han bo hos Geijer. De utgav året därpå tillsammans ett häfte, *Musik för Sång och för Fortepiano*, där fem solosånger av Geijer och sju av Lindblad ingår. Båda tonsatte ”Svanhvits sång” ur Atterboms nyskrivna *Lycksalighetens ö*, och Geijers version är mjukt innerlig, medan Lindblads är mera anspråksfull. Melodiskt välformade är Geijers ”Nähe des Geliebten” (”Ich denke dein ...”, J.W. v. Goethe), och ”Thekla. Eine Geisterstimme” (Schiller), och en anslående bagatell är ”Till en liten flicka med en guldkjed” till ord av Alida Knös.

Under 1820-talet och en bit in på 1830-talet ägnade sig tonsättaren Geijer främst åt instrumentalmusik och skapade en rad betydande kammarmusikverk och ett par fyrhändiga pianosonater. Men 1829 tillkom den lilla meditationen ”Tonerna”, och från 1834 gav han nästan varje år ut ett nytt sånghäfte. Fram till 1846 skulle det bli nio stycken, och ofta anlätade han Lindblad som ”professionell” granskare. Nästan alla sångerna bygger på Geijers egna texter; endast ”Den slumrande lilla flickan” har ord av C.W. Böttiger och den separat

tryckta "Emmas minne" av J.O. Wallin. Att Geijer nu mer eller mindre övergav de instrumentala formerna bör ha sin främsta orsak i hans alltmer stegrade arbetsbörda, men samtidigt passade sångstyckena väl in i det uppsaliensiska salongslivet på ett liknande sätt som högläsning och sällskapstablåer, och där skulle snart hans dotter Agnes Geijer och Malla Silfverstolpes systerdotter Ava Wrangel bli de främsta exekutörerna.

Melodin som leder till orden

De flesta sångerna kom till som texter till Geijers egna improvisationer vid klaveret – det var vid klaveret han både samlade och skingrade sina tankar. Han satte då ofta ord till sina melodiska infall, helt enkelt för att inte glömma dem, och så har många av de kortdikter uppstått som för eftervärlden framstår som närmast klassiska, som "Första aftonen i det nya hemmet", "På nyårsdagen 1838" ("Ensam, i bräcklig farkost ..."), "Natthimmelen", "Höstsädet" och "Hvad jag älskar". Han har sedan bearbetat sina infall men också vårdat sig om deras spontanitet, men i ett par fall som de två förstnämnda är omvittnat att orden tillkom omedelbart. Utmärkande för hans sånger blir därför att de flesta är korta och enstrofiga.

Några av Geijers cirka 70 sånger framstår dock som direkt "komponerade" och dit hör "Söderländskan i Norden", en polonäsbetonad sång som tillägnades den välsjungande societetsdamen Mathilda Gyllenhaal (d'Orozco), och "Sångerskan" som skrevs för Johanna von Schultz. Även en nästan ariaartad sång med många fioriturer som "Barndomsminnen", den lilla "cavatina" "Bilderna" och den stramt formade "Den nalkade stormen" synes vara medvetet formade liksom de två rollporträtten "Skärslipargossen" och "Blomplockerskan", som båda målar upp små tablåer; ännu en sådan rollsång är "Flicktankar".

Personliga reflektioner och relationer

I övrigt domineras sångerna av personliga reflexioner som kan vara naturförankrade, vardagliga eller existentiella. De fem tidigare nämnda ger uttryck både för Geijers uppseendeväckande omvändelse till liberalismen, hans "avfall" 1838, och för hans starka gudsförtröstan som han också skulle forma till en personlig jag-du-filosofi. Samma allvar och innerlighet vilar över sånger som "Tal och tystnad", "På vattnet" och "Mod och försakelse". Den sistnämnda tillägnades Jenny Lind, men dess ord om geniets lott att kastas mellan djupaste glädje och djupaste förtvivlan handlar troligen lika mycket om Geijer själv. I mer didaktiskt syfte skrevs "Tillegnan" och "Till min dotter", sånger riktade just till dottern Agnes. Också i folkviseenkla stycken som "Vallflickans aftonvisa" och "Vallgossens visa" lyser gudstron fram. Musikens makt får efter "Tonerna" färga "Min musik", och en beaktelse till naturen är "Salongen och skogen" som ställer stad mot land. Något av Geijers nya liberalism klingar igenom i den medvetet enkelt formade "Arbetarens visa".

Salongsmiljön och närheten till vännerna gav anledning till mera tillfällesbetonade stycken, men den vackra hyllningen till Malla i "Reseda" är smidig och uttrycksfull. Hur äkta den förnöjsamma tonen är i "Min hustrus visa" kan diskuteras, men "Vid en väns tillfrisknande" och "Den sörjandes morgon" rymmer en värme som inte bara har privat räckvidd. En lättsammare syn på äktenskapet framställs i "Gräl och allt väl", och Geijers humoristiska sida yttrar sig också i den sangviniska "Min politik", polskerytmen i "Sparfvens visa" och bagatellen "Han", där flickans vän aldrig dyker upp, men hon är lika glad ändå!

Geijer och sångernas traditioner

I sina instrumentalverk bygger Geijer vidare på wienklassicistiska mönster, även Beethovens. Synbarligen höll sig också hans improvisationer inom en liknande ram, och i sångerna lyser även fram drag från den gustavianska visstraditionen och anklanger från andra Berlinskolan (med namn som J.F. Reichardt och K.F. Zelter) och ett visst närmande till Felix Mendelssohn. Sångerna utstrålar ändå en personlig ton som gör Geijer till den svenska romansens nyckelgestalt, då hans utveckling samtidigt speglar förändringen från synen på musiken som en minneshjälp för textens många strofer till en självständig skapelse som berikar och tolkar dikten.

© *Lennart Hedwall*

Erik Gustaf Geijer and the art songs

The first songs

To the multifaceted history professor Erik Gustaf Geijer, music was “the little finger of his hand”, but also something that he had “built up through honest craft” and could not imagine “giving up”.

As editor of the Geatish Society’s *Iduna* in 1811 and finding himself with a magazine to fill, he delivered to general surprise, alongside some Edda translations, eight poems in a “Geatish” spirit. To some of these works he also composed music, “Vikingen”, with its vivacious melody, proving particularly popular – unlike “Odalbonden” owing possibly to its melodic orientation towards Åhlströmian song style that precluded natural reconciliation with the poem’s proclamation. Regrettably, only a fragment of the setting of “Den siste skalden” has survived.

That Geijer would thus perform in public as a composer was less surprising, as he had studied for Pehr Frigel, amongst others, and during his trip to England in 1809–10 composed a couple of larger-scale piano pieces. His first song melody dates from 1805, but was only first published in 1841 as “Det fordna hemmet”. The three compositions he wrote to lyrics taken from Bengt Lidner’s libretto to *Medea*, probably in 1811, show considerable breadth, and while the still unpublished “Vid wassen af den krökta ström” has a lyrical charm, “Medeas monolog” (“Det finns en evig makt ...”) is a dramatic arioso with an element of recitative and the soon popular “O yngling, om Du hjerta har” possesses the character of a rousing march.

The Geatish Society’s interest in “All things Norse” also included folk songs, and in 1814 Geijer teamed up with A.A. Afzelius on what would be a four-year project to produce a collection of songs called *Svenska Folk-Wisor från Forttiden*, with melodic arrangements by J.C.F. Hæffner. Geijer had consulted Hæffner for his compositions, and the latter worked on “Vikingen” before publication and was also to make the odd “correction” in a piano trio that Geijer had written in 1816. In P.D.A. Atterbom’s *Poetisk kalender* from 1815 Geijer published the folk-song-inspired “Den lilla kolargossen” (with the music added in the 1817 reprint), which quickly became one of his most popular songs. In 1816, the mildly lyrical “Ånderöst” to a poem by Atterbom was printed in the same publication, and the concise ballad “Riddar Toggenburg” in 1817 to Atterbom’s translation of a poem by Friedrich Schiller.

The songs from the 1820s–1840s

When Adolf Fredrik Lindblad arrived in Uppsala as a student in 1823, he stayed with Geijer, and together they published a book of sheet music the following year, called *Musik för Sång och för Fortepiano*, which included five solo songs by Geijer and seven by Lindblad. Both composed “Svanhvits sång” from Atterbom’s recently composed fairy play *Lycksalighetens ö*, and while Geijer’s version is softly intimate, Lindblad’s aspires to something grander. Geijer’s “Nähe des Geliebten” (“Ich denke dein ...”, J.W. Goethe) and “Thekla. Eine Geisterstimme” (Schiller) are melodically rounded, and “Till en liten flicka med en guldkjed” to lyrics by Alida Knös is a catchy bagatelle.

In the 1820s and part way into the 1830s, Geijer the composer concentrated on instrumental music, and created a number of significant chamber works and a couple of four-handed piano sonatas. But in 1829 came the little meditation “Tonerna”, and then almost every year from 1834 onwards he published a new songbook – nine of them until 1846 – for which he often engaged

Lindblad as a “professional” reviewer. Virtually all the songs are based on Geijer’s own lyrics; only “Den slumrande lilla flickan” and the separately printed “Emmas minne” have lyrics by another’s pen, respectively C.W. Böttiger and J.O. Wallin. That Geijer had now more or less abandoned the instrumental form was very likely due to his ever-growing workload, yet at the same time the songs suited the Uppsala salon scene in much the same way as recitals and parlour tableaux, of which his daughter Agnes Geijer and Malla Silfverstolpe’s niece Ava Wrangel would soon become the leading practitioners.

The melody inspiring the lyrics

Most of the songs came about as lyrics sung to Geijer’s own improvisations at the piano – it was there that he gathered and diverted his thoughts. He often put words to his own melodic ideas, simply so as not to forget them, which is how many of the short poems that posterity treats as virtual classics were conceived: “Första aftonen i det nya hemmet”, “På nyårsdagen 1838” (“Ensam, i bräcklig farkost ...”), “Natthimmelen”, “Höstsädet” and “Hvad jag älskar”. He would then work on these lyrical ideas of his without compromising their spontaneity, although in a couple of cases, like the first two mentioned above, the words were said to have come to him immediately. Most of his songs are therefore characteristically short and single-stanzaed.

Some of Geijer’s 70 or so songs seem, however, directly “composed”, amongst them “Söderländskan i Norden”, a polonaise-predisposed song dedicated to the mellifluous society dame Mathilda Gyllenhaal (d’Orozco), and “Sångerskan”, written for Johanna von Schultz. An almost aria-like song decorated with fioritura like “Barndomsminnen”, the little “cavatina” “Bildn” and the stringent “Den nalkade stormen” also seem to have something of the deliberate about them, as do the two role portraits “Skärslipargossen” and “Blomplockerskan”, both of which depict a mini tableau; another such role song is “Flicktankar”.

Personal reflections and relations

In all other respects, the songs are dominated by personal reflections that are sometimes rooted in nature, sometimes commonplace and sometimes existential. The five previously named songs are an expression of Geijer’s sensational conversion to liberalism and his “defection” in 1838, and of his deep trust in the divine, which he would also come to turn into a personal “I-you” philosophy. The same sense of gravity and sincerity hangs over songs such as “Tal och tystnad”, “På vattnet” and “Mod och försakelse”. This last is dedicated to Jenny Lind, but its lyrics concerning the lot of the genius to be tossed between the deepest joy and the deepest despair are probably just as much about Geijer himself. In a more didactic vein, he wrote “Tillegnan” and “Till min dotter” specifically for his daughter Agnes. His faith also shines through in folkishly simple numbers such as “Vallflickans aftonvisa” and “Vallgossens visa”. After “Tonerna” the power of music colours “Min musik”, while “Salongen och skogen” is a confession of nature that juxtaposes town with country. Something of Geijer’s neoliberalism can be heard in the intentionally simple “Arbetarens visa”.

The salon environment and the proximity to his friends gave cause for more occasional pieces, but the delightful tribute to Malla in “Reseda” is lithe and expressive. Just how genuine the contented tone of “Min hustrus visa” is remains a moot point, but “Vid en väns tillfrisknande” and “Den sörjandes morgon” possess a warmth that has more than just a private reach. A more frivolous view of marriage comes across in “Gräl och allt väl”, exposing a humorous side to Geijer that also comes across in the sanguine “Min politik”, the polska rhythms

of “Sparfvens visa” and the bagatelle “Han”, in which the girl’s friend fails to turn up but she is happy nonetheless!

Geijer and the songs’ traditions

In his instrumental works, Geijer builds upon Viennese Classical patterns, as well as Beethoven’s. He also evidently kept his improvisations within similar stylistic confines, while his songs also exhibit features of the Gustavian song tradition, revealing echoes of the second Berlin School (with the likes of J.F. Reichardt and K.F. Zelter) and a certain affiliation with Felix Mendelssohn. Still, his songs radiate a personal tone that makes Geijer the seminal figure in Swedish art song, as his development also reflects the change in attitude towards music as a mnemonic for multiple stanzas to an independent creation that enriches and interprets the poem.

© *Lennart Hedwall*

Trans. Neil Betteridge